

# दानीएल की पुस्तक - एक सौ बाईस

## *Totuuden paljastuminen: matka Daniel 11:n kautta ja Jumalan kansan ravistelu*

Jeff Pippenger  
2024-03-07

Kun Danielin kirjan yhdestoista luku, jakeet neljästäkymmenestä neljäänkymmeneenviiteen, avattiin sinetin alta lopun aikana vuonna 1989, totuuden viholliset nostattivat vastustuksen, jonka kautta Jumala saattoi paljastaa totuuksia puolustaakseen niiden Danielin kirjan tekstijakson peruslähtökohtia, josta sittemmin tuli Saatanan hyökkäysten kohde ja keskipiste. Tuota tuon historian totuuden ja eksytyksen välistä kiistaa Pyhä Henki käytti osoittamaan tiettyjä profeettallisia sääntöjä, jotka edelleen lisäisivät sitä tietoa, joka oli avattu sinetin alta ja jonka oli sen jälkeen määrä koetella maan historian viimeistä sukupolvea. Olemme tarkastelleet ”profetian kolminkertaisia sovelluksia” ja tunnistanee nämä sovellukset ensisijaiseksi säännöksi, joka paljastui siitä vastustuksen prosessista, jonka Saatana esitti noina menneinä päivinä. Sisaren Whiten mukaan tuo kiistanalainen prosessi määritellään ”ravisteluksi”.

“Minulle osoitettiin Jumalan kaitselmus Hänen kansansa keskuudessa, ja minulle näytettiin, että jokainen koetus, jonka puhdistava ja jalostava prosessi kohdistaa tunnustautuviin kristittyihin, osoittaa joidenkuiden olevan kuonaa. Hieno kulta ei aina tule näkyviin. Jokaisessa uskonnollisessa kriisissä jotkut lankeavat kiusaukseen. Jumalan ravistelu puhalttaa pois joukot kuin kuivat lehdet. Menestys lisää suuren joukon tunnustajia. Vastoinikäyminen puhdistaa heidät pois seurakunnasta. Ryhmänä heidän henkensä ei ole vakaa Jumalan edessä. He lähtevät pois meidän keskuudestamme, koska he eivät ole meikäläisiä; sillä kun ahdistus tai vaino nousee sanan tähden, monet loukkaantuvat.” Testimonies, osa 4, 89.

”Järistys” syntyy, kun Juudan sukukunnan Leijona avaa totuuden sinetit ja tuo sen sitten esiin.

”Kysyin näkemäni ravistuksen merkitystä, ja minulle osoitettiin, että sen aiheuttaisi suora todistus, jonka Totisen Todistajan neuvo laodikealaisille on kutsunut esiin. Tämä vaikuttaa sen vastaanottajan sydämeen ja johtaa hänet korottamaan lippua ja tuomaan esiin suoran totuuden. Jotkut eivät kestä tätä suoraa todistusta. He nousevat sitä vastaan, ja juuri tämä aiheuttaa ravistuksen Jumalan kansan keskuudessa.” Early Writings, 271.

”Totuuden” esilletulo aiheuttaa aina ravistelun, ja se totuus, joka avattiin sineteistä vuonna 1989, teki juuri niin. Yksi totuutta vastaan nousseen vastustuksen hyödyistä oli sellaisen sääntökokonaisuuden kehittyminen, jonka avulla tiedon lisääntyminen voitiin vahvistaa vuosina, jotka seurasivat vuotta 1989. Sääntöjen kehittyminen kulkee rinnakkain sääntökokonaisuuden kehittymisen kanssa milleriittojen aikakautena. Kaikki Raamatun profetian kolminkertaiset sovellutukset myötävaikuttavat viimeisten päivien tapahtumien selkeytymiseen.

Rooman ja Babylonin kolminkertaiset sovellutukset vahvistavat sen suhteen, joka vallitsee naisen ja pedon välillä, jonka selässä hän ratsastaa ja jota hän hallitsee sunnuntailakriisin historian

aikana; tämä historia on samalla myös Jumalan toimeenpanevan tuomion historia Babylonin porttoa kohtaan.

”Sen sanansaattajan, joka valmistaa tien liiton Sanansaattajalle”, sekä myös ”Elian” kolminkertaiset sovellukset yksilöivät työn ja sanoman niissä kahdessa ajanjaksossa, jotka havainnollistavat armonajan päättymistä viimeisinä päivinä. Ensimmäinen ajanjakso alkaa Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ensimmäisestä äänestä, joka edustaa elävien tutkivan tuomion alkua Laodikean adventismille, ja viimeinen ajanjakso alkaa Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun toisesta äänestä, joka edustaa Babylonin porton toimeenpanevaa tuomiota.

Rooman ja Babylonin kolminkertaiset sovellukset kuvaavat Jumalan viimeisten päivien kansan ulkoista historiaa, kun taas Elia ja tien valmistavan sanansaattajan kolminkertaiset sovellukset kuvaavat Jumalan viimeisten päivien kansan sisäistä historiaa. Kolmen vain kolminkertainen sovellus yksilöi sanoman, joka kulkee molempien ajanjaksojen läpi ja jotka yhdessä edustavat tuomion päättävää ajanjaksoa, joka alkaa Jumalan huoneesta ja sen jälkeen niistä, jotka ovat Jumalan huoneen ulkopuolella. Nuo kolme voita osoittavat, että islam on myöhäissateen sanoma ja myös se tuomion välikappale, jota Jumala käyttää niitä vastaan, jotka pakottavat auringon palvonnan koko ihmiskunnan ylle. Tuomion päätös merkitsee ”Jumalan koston päiviä” sekä Hänen luopiokirkkoaan että Hänen kirkkonsa ulkopuolella olevia jumalattomia vastaan.

Kun Jeesus ensi kerran aloitti palvelutyönsä Nasaretin synagogassa, Hän käytti Jesajan kuudettakymmenettä ensimmäistä lukua määritelläkseen palvelutyönsä, sanomansa ja tehtävänsä, johon sisältyi Jumalan koston ajan osoittaminen. Hänen palvelutyönsä, sanomansa ja tehtävänsä olivat esikuvana sadanneljäkymmenellenjälletuhannelle, sillä profeetallisesti he seuraavat Karitsaa, minne ikinä Hän menee.

Herran, Herran Henki on minun ylläni, sillä Herra on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille; hän on lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vapautusta vangeille ja vankilan avautumista sidotuille; julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme koston päivää; lohduttamaan kaikkia murheellisia; asettamaan Siionissa murheellisten osaksi, antamaan heille kaunistuksen tuhkan sijaan, ilon öljyä murheen sijaan, ylistyksen puvun masentuneen hengen sijaan; jotta heitä kutsuttaisiin vanhurskauden tammiksi, Herran istutukseksi, että hän tulisi kirkastetuksi. Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, he korjaavat entiset hävitykset, ja he uudistavat autioituneet kaupungit, monien sukupolvien hävitykset. Ja muukalaiset seisovat ja kaitsevat teidän laumojanne, ja vierasheimon pojat ovat teidän kyntäjinänne ja viinitarhureinanne. Mutta teitä nimitetään Herran papeiksi; teitä kutsutaan meidän Jumalamme palvelijoiksi; te saatte nauttia kansakuntien rikkauksista, ja heidän kunniastaan te kerskaatte. Jesaja 61:1–6.

Jeesus voideltiin Hänen kasteessaan, ja tuo tienviitta esikuvaa syyskuun 11. päivää 2001, jolloin Pyhän Hengen voitelu alkoi laskeutua niiden ylle, jotka tunnistivat, että viimeisten päivien myöhäissateen vuodatus oli esikuvattu milleriittien historiassa, jotka olivat ikivanhat rauniosijat, jotka ne sataneljäkymmentäneljätuhatta rakentaisivat jälleen, palattuaan Jeremian vanhoille poluille.

Vuoden 1888 kapinasta lähtenyt sanoma Kristuksen vanhurskaudesta tuli jälleen läsnä olevaksi totuudeksi, ja vuoden 1888 kapinasta lähtenyt sanoma oli ilosanoma, jolla on voima sitoa särjetyt sydämet, mutta joka on voimaton avaamaan niiden kovia sydämiä, joilla on silmät nähdä, mutta eivät näe, ja joilla on korvat kuulla, mutta eivät ymmärrä. Vuoden 1888 kapinasta lähtenyt sanoma Kristuksen vanhurskaudesta oli myös Laodikealle annettu sanoma, joka silloin saapui jälleen avaamaan vankilan oven niille, jotka olivat synnin vankeja, Hänen kauttaan, jolla on valta avata ovet, joita kukaan ei voi avata, ja sulkea ovet, joita kukaan ei voi sulkea.

Syyskuun 11. päivänä 2001 niiden, joiden tuli esittää tuo hyvä sanoma, tuli myös julistaa Herran otollista vuotta ja Jumalan koston päivää. Herran otollinen vuosi alkoi niin ikään tuolloin, ja Hän on täysin valmis ottamaan vastaan laodikealaisen parannuksen siihen saakka, kunnes Jumalan koston päivä saapuu pian tulevan sunnuntain myötä Yhdysvalloissa. Silloin Hänen kostonsa ilmenee seurakuntaa kohtaan, joka kieltäytyi tuntemasta etsikköaikaansa, ja samalla alkaa Babylonin porttoon kohdistuva asteittainen tuomio.

Hänen otollisena päivänään Hän lupaa lohduttaa kaikkia murheellisia, ja niitä, jotka Jerusalemissa murehtivat, kuvataan Hesekielin yhdeksännessä luvussa. Heidän lohdutuksensa saa aikaan Lohduttaja vastaanottamalla myöhäissateen sanoman, jota silloin vuodatetaan heidän päällensä. Mutta vain, jos he tunnistavat sateen. Kun he sitten omistavat Lohduttajan ja suorittavat vanhojen raunioiden rakentamisen työn menetelmällä ”rivi rivin päälle”, jota havainnollistetaan Jesajan kohdassa työnä, jossa profetian linja, joka edustaa pyhän historian autioitusta, asetetaan toisen autioitusta kuvaavan profetian linjan päälle. Tässä työssä he ennallistavat monien sukupolvien autiot paikat. Silloin ”muukalaiset” vastaavat niille, jotka murehtivat ja jotka korotetaan lipuksi muukalaisten nähtäväksi.

Kristuksen julistus Hänen työstään ja palvelutehtävästään, sellaisena kuin se esitetään Jesajan kirjan kuudennessakymmenennessä ensimmäisessä luvussa, on sadanneljänkymmenennenneljän tuhannen työ ja palvelutehtävä. Tätä työtä on havainnollistettu pyhissä reformiliikkeissä, ja vuonna 1989 saapui lopun aika, jota kaikki aikaisemmat ”lopun ajat” olivat esikuvanneet. Aivan kuten yksi jae, Danielin kirjan kahdeksannen luvun neljästoista jae, tunnistettiin milleriläisen liikkeen perustukseksi ja keskeiseksi pylvääksi, samoin se jae, joka on Future for America -liikkeen perustus ja keskeinen pylväs, on Danielin kirjan yhdestoista luku, neljäskymmenes jae. Milleriläisille keskeisen pylvään valo esitettiin Ulaijoen näyn valona, ja Future for America -liikkeelle keskeisen pylvään valo esitettiin Hiddekel-joen näyn valona.

”Valo, jonka Daniel sai Jumalalta, annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten. Näyt, jotka hän näki Ulain ja Hiddekelin rannoilla, Sinearin suurten jokien äärellä, ovat nyt täyttymässä, ja kaikki ennustetut tapahtumat tulevat pian toteutumaan.” Testimonies to Ministers, 112.

Kahden joen kuvaamien näkyjen valo liittyy yhteen ja toteutuu viimeisinä päivinä. Niiden keskinäinen ”yhteys” edustaa inhimillisen ja jumalallisen yhdistymistä, mikä on se sanoma, jonka sisar White toistuvasti tunnistaa Kristuksen sanomaksi siinä yhteydessä, että ihmisyyys jumaluuteen yhdistyneenä ei tee syntiä. Kaksi jokea edustavat juuri tuota yhteyttä.

“Mikään vähempi kuin täydellinen kuuliaisuus ei voi täyttää Jumalan vaatimuksen mittaa. Hän ei ole jättänyt vaatimuksiaan epämääräisiksi. Hän ei ole määrännyt mitään, mikä ei olisi välttämätöntä saattaakseen ihmisen sopusointuun kanssaan. Meidän tulee osoittaa syntisille hänen luonteensa ihanne ja johdattaa heidät Kristuksen luo, jonka armon kautta yksin tämä ihanne voidaan saavuttaa.

Vapahtaja otti päälleen ihmisyyden heikkoudet ja eli synnittömän elämän, jotta ihmisillä ei olisi pelkoa siitä, etteivät he ihmisluonnon heikkouden vuoksi voisi voittaa. Kristus tuli tehdäkseen meidät ”jumalallisesta luonnosta osallisiksi”, ja Hänen elämänsä julistaa, että ihmisyyys, yhdistyneenä jumaluuteen, ei tee syntiä.

”Vapahtaja voitti osoittaakseen ihmiselle, kuinka hän voi voittaa. Kaikkiin Saatanan kiusauksiin Kristus vastasi Jumalan sanalla. Luottamalla Jumalan lupauksiin Hän sai voiman noudattaa Jumalan käskyjä, eikä kiusaaja voinut saavuttaa mitään etua. Jokaiseen kiusaukseen Hänen vastauksensa oli: ’Kirjoitettu on.’ Niinpä Jumala on antanut meille sanansa, jolla vastustaa pahaa. Ylen suuret ja kalliit lupaukset ovat meidän, jotta me niiden kautta ”tulisimme osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisimme pakoon sitä turmelusta, joka maailmassa himon tähden vallitsee”. 2 Piet. 1:4.

Kehota kiusattua katsomaan, ei olosuhteisiin, ei oman minän heikkouteen eikä kiusauksen voimaan, vaan Jumalan sanan voimaan. Kaikki sen väkevyys on meidän. »Sinun sanasi», sanoo psalmista, »olen kätkenyt sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.» »Sinun huultesi sanan mukaan minä olen varjellut itseni tuhoajan poluilta.» Ps. 119:11; 17:4. Parantavan työn palveluksessa, 181.

Tiedon lisääntyminen vuosina 1798 ja 1989 merkitsi Jumalan profeetallisen Sanan sinettien avaamista. Hänen Sanansa antaa voiman voittaa niin kuin Hän voitti, ja ”Hänen elämänsä julistaa, ettei ihmisyyys, yhdistyneenä jumaluuteen, tee syntiä.” Ulaijoen näky on marah-näky Hänen ilmestymisestään, jota edustaa kahdentuhannen kolmensadan päivän profetia. Hiddekeljoen näky on chazon-näky profeetallisesta historiasta, jota edustaa kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden profetia. Marah-näky edustaa jumaluutta ja chazon-näky edustaa ihmisyyttä.

Muinaisen Sinearin molemmat joet, Ulai ja Hiddekel, eli nykyisin Tigriksinä ja Eufratina tunnetut joet, yhtyvät lopulta Shatt al-Arab -vesiväyläksi Etelä-Irakissa, ja Shatt al-Arab laskee sitten Persianlahteen. Jeesus käyttää fyysistä ja luonnollista hengellisen vertauskuvana, ja näkyt, jotka liittyvät näihin kahteen jokeen ja ovat nyt täyttymisensä vaiheessa, kuvaavat inhimillisen ja jumalallisen yhteyttä, joka tapahtuu niiden saavuttaessa matkansa päätöksen merta kohti. Tämä totuus vahvistetaan näiden kahden profetian alussa, joita Danielin kahdeksannen luvun jakeiden kolmentoista ja neljäntoista kaksi näkyä edustavat. Toinen näky on kysymys, toinen on vastaus, eikä niitä loogisesti voida erottaa toisistaan.

Ihmiskuntaa koskeva näky, joka osoittaa pyhäkön ja sotajoukon talleamisen, alkoi vuonna 677 eKr., ja jumaluutta koskeva näky, joka osoittaa Kristuksen ilmestymisen, alkoi vuonna 457 eKr. Jumaluuden ja ihmisyyden välinen yhteys kuvataan niillä kahdellasadallakymmenellä vuodella, jotka yhdistävät näiden kahden näyn kaksi alkupistettä. Kaksisataakaksikymmentä on vertauskuva

”ihmisyyden liittymisestä jumaluuteen”, ja sitä kuvataan myös sillä yhteydellä, joka liittää tiedon lisääntymisen lopun aikana vuonna 1798 tiedon lisääntymiseen lopun aikana vuonna 1989.

Vuonna 1798 tapahtuneesta tiedon lisääntymisestä johdettu viralliseen muotoon saatettu sanoma esitettiin ensimmäisen kerran Millerin toimesta vuonna 1831 (ja sitten Vermont Telegraph -sanomalehdessä vuonna 1833). Vuosi 1831 on kaksisataa kaksikymmentä vuotta vuoden 1611 King James -Raamatun julkaisemisen jälkeen. King James -Raamattu edusti kaksiosaista asiakirjaa, Vanhaa ja Uutta testamenttia. Näiden kahdensadan kahdenkymmenen vuoden alku ja loppu ”liittivät” jumalallisen julkaisun inhimilliseen julkaisuun. Inhimillisen julkaisun sisältämä tieto oli johdettu siitä jumalallisesta valosta, joka sinetöitiin auki lopun aikana vuonna 1798, ja joka sitten saatettiin viralliseen muotoon inhimillisen välikappaleen työn kautta; tämä oli alkanut julkaista sitä vuonna 1831. Se oli jumalallinen julkaisu, jossa oli jumalallisesti sinetöity sanoma, jonka ihmiskunta myöhemmin avasi, ja jonka sen jälkeen inhimillinen välikappale esitti. Hebrean sana, joka Jumalan sanassa on käännetty sanalla ”julkaista”, merkitsee huutaa, huutaa ääneen (jonkun puoleen), olla kuuluisa, vieras, kutsua, mainita, antaa nimi, saarnata, julistaa, lausua, julkaista. Miller alkoi julkaista sanomaansa vuonna 1831, ja sitten vuonna 1833 se julkaistiin kirjaimellisesti Vermont Telegraphissa.

Vuoden 1989 tiedon lisääntymisestä johdettu muotoiltu sanoma julkaistiin ensimmäisen kerran vuonna 1996 (The Time of the End -lehdessä), kaksisataakaksikymmentä vuotta niiden kahden pyhän asiakirjan julkaisemisen jälkeen, jotka tunnetaan nimellä Itsenäisyysjulistus vuonna 1776 (ja sen jälkeen Yhdysvaltain perustuslaki) vuonna 1789. Näiden kahdensadankahdenkymmenen vuoden alku ja loppu yhdistävät jumaluuden ihmisyyteen, ja tämä tapahtuu näiden kahden jumalallisen asiakirjan julkaisemisen kautta vuodesta 1776 alkaen. Kun Danielin kirja avattiin sineteistään lopun aikana vuonna 1989, se muotoiltu sanoma, joka oli saatettu esiin inhimillisen välikappaleen työn kautta, julkaistiin vuonna 1996. Järjestys oli jumalallinen julkaisu, sitten sinettien avaaminen ja sitten inhimillinen julkaisu.

Molemmissa lopunajan jaksoissa totuuden kolme askelta ovat tunnistettavissa. Kummatkin alkavat jumalallisella julkaisulla ensimmäisenä askeleena, ja jumalallista sanomaa selittävä inhimillinen julkaisu on viimeinen askel. Keskimäinen askel on se, kun Juudan heimon Leijona avaa sinetit siitä jumalallisesta sanomasta, joka koskee kyseistä historian vaihetta, ja sen jälkeen valitsee inhimillisen välikappaleen kokoamaan yhteen sen valon, joka avattiin sineteistä jumalallisesta asiakirjasta. Kun sinettien avaaminen tapahtuu, ilmenee kapina jumalattomien taholta, niiden, jotka eivät ymmärrä tiedon lisääntymistä. Näin ollen jumalallista julkaisua edustaa heprealaisen aakkoston ensimmäinen kirjain, tiedon lisääntymistä edustaa kolmastoista kirjain, jossa kapina ilmenee, ja kyseistä historian vaihetta varten annettua erityistä jumalallista sanomaa koskevaa inhimillistä julkaisua edustaa heprealaisen aakkoston viimeinen kirjain, ja yhdessä nämä kolme kirjainta merkitsevät ”totuutta”.

Ulaijoen ja Hiddekeljoen näyt, jotka nyt ovat täyttymisensä vaiheessa, osoittavat, että viimeisinä päivinä molemmista joista tuleva tiedon lisääntyminen sulautuu yhteen todistaakseen, ettei jumaluus ihmisyyteen yhdistyneenä tee syntiä. Daniel sai Uлайjoen varrella näyn, joka kuvaa Kristuksen ilmestymistä vuonna 1844 kaksituhattakolmesataa vuotta käsittävän profetian

päätyessä.

Ja minä näin näyssä; ja tapahtui, että kun näin, olin Suusanissa, linnassa, joka on Eelamin maakunnassa; ja minä näin näyssä, ja olin Uulain virran varrella. Daniel 8:2.

Daniel sai Hiddekel-joen varrella näyn, joka kuvaa kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden pituista profeettallisen historian näkyä.

Ja ensimmäisen kuun kahdentakymmenentenäneljänneä päivänä, ollessani suuren virran, Hiddekelin, rannalla. Daniel 10:4.

Sen jälkeen Gabriel ilmaisi jakeessa neljätoista Hiddekel-joen chazon-näyn tarkoituksen.

Nyt olen tullut saattamaan sinut ymmärtämään, mitä sinun kansallesi tapahtuu viimeisinä päivinä; sillä näky koskee vielä monia päiviä. Daniel 10:14.

Ulaijoen äärellä annettu näky yksilöi Kristuksen ”ilmestymisen” (jumaluuden), kun Hän yhtäkkiä tuli temppeliinsä 22. lokakuuta 1844. Se kuvasi ”jumaluuden” astumista milleriläisten temppeliin (ihmisyyteen) tuona päivänä sovituspäivää varten; merkiten sitä, että sovituspäivä, ”yhdeksi tulemisen” päivä, kuvaa jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä. Hiddekeljoen äärellä annettu näky yksilöi, mitä Jumalan kansalle (ihmisyydelle) on tapahtuva viimeisinä päivinä.

Näyn ”ilmestyksen” alku oli vuonna 457 eKr. Kaksisataakaksikymmentä vuotta sen profeettallisen ajanjakson jälkeen, joka yksilöi pyhäkön ja sotajoukon talleamisen ja joka alkoi vuonna 677 eKr. Niiden kahdensadankahdenkymmenen vuoden päättymisen, jotka oli liitetty yhteen näiden kahden näyn lähtökohdassa, merkittiin Ihmeellisen Lukijan toimesta, joka on myös Ihmeellinen Kielentutkija Habakkuk 2:20:ssa.

Mutta Herra on pyhässä temppelissään; vaietkoon koko maa hänen edessään. Habakkuk 2:20.

Ihmisyyden ja jumaluuden välinen yhteys, jota alussa edustivat näiden kahden profetian lähtökohdat, tunnistettiin niiden yhteisissä päätepisteissä sen luvun ja jakeen perusteella, joka kuvasi jumaluuden ilmestymistä äkisti temppeliin, jonka Hän oli rakentanut niiden neljäkymmenenkuuden vuoden aikana, jotka alkoivat lopun ajasta vuonna 1798 ja päättyivät neljäkymmentäkuusi vuotta myöhemmin 22. lokakuuta 1844.

Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, hänet Jumala on turmeleva; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja se temppeli olette te. 1. Korinttolaiskirje 3:16, 17.

Lokakuun 22. päivänä 1844 Habakkuk, sopusoinnussa ”ilmestymisen” näyn kanssa, totesi, että Herra oli pyhässä temppelissään. Hän oli neljässäkymmenessäkuudessa vuodessa pystyttänyt temppelin, joka oli ollut hävitettynä ja tallattuna kaksituhatta viisisataa kaksikymmentä vuotta.

Ja puhu hänelle sanoen: Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, mies, jonka nimi on Vesa; hän on versova sijastansa, ja hän on rakentava Herran temppelin. Niin, hän on rakentava Herran temppelin; ja hän on kantava kunnian, ja hän on istuva ja hallitseva valtaistuimellaan; ja hän on oleva pappi valtaistuimellaan; ja rauhan neuvo on oleva heidän molempainsa välillä. Ja

kruunut tulevat Helemille, Tobialle, Jedajalle ja Henille, Sefanjan pojalle, muistoksi Herran temppeliin. Ja kaukana olevat tulevat ja rakentavat Herran temppeliä, ja te saatte tietää, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän tykönnne. Ja tämä tapahtuu, jos te ahkerasti kuulette Herran, teidän Jumalanne, ääntä. Sakarja 6:12–15.

Joh. 2:20:ssa, sen jälkeen kun Kristus oli puhdistanut temppelin, mikä sisar Whiten mukaan oli Malakian kolmannen luvun täyttymys, samoin kuin 22. lokakuuta 1844, liiton Sanansaattaja tuli äkisti temppeliinsä.

Jeesus vastasi ja sanoi heille: Hajottakaa tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä. Niin juutalaiset sanoivat: Tätä temppeliä on rakennettu neljäkymmentä kuusi vuotta, ja sinäkö pystyttaisit sen kolmessa päivässä? Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä. Joh. 2:19–20.

Malakian kolmannen luvun täyttymyksenä Kristus tuli äkisti temppeliinsä puhdistessaan temppelin palvelutyönsä alussa Johanneksen toisen luvun mukaan, mikä oli 22. lokakuuta 1844 esikuva. Kristuksen suorittama temppelin puhdistus Johanneksen toisessa luvussa sekä 22. lokakuuta 1844 olivat Malakian kolmannen luvun täyttymys. Johanneksen luvussa KAKSI ja jakeessa KAKSIKYMMENTÄ meille ilmoitetaan, että inhimillinen temppeli oli rakennettu neljässäkymmenessäkuudessa vuodessa, ja jumalallinen temppeli pystytettiin kolmessa päivässä. Inhimillisestä temppelistä tulee Habakukin ”pyhä temppeli” vasta silloin, kun jumaluus äkisti tulee siihen, niin kuin tapahtui 22. lokakuuta 1844, sillä jumaluus ihmisyyteen yhdistyneenä ei tee syntiä. Shinariin kahden suuren virran näyt edustavat sitä totuutta, että ihmisyyys jumaluuteen yhdistyneenä ei tee syntiä.

Jatkamme Danielin kirjan yhdenteentoista luvun neljänneksen jakeen tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

Ja teidätkin, elävinä kivinä, rakennetaan hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle otollisia. 1. Piet. 2:5.